

Այնպես որ, ինչ դուք անվանում եք խնդիրներ, դրանք կարելու են; դրանք կարելու են մինչև այն օրը, երբ այլևս կարելու չեն: Իսկ այն օրը, երբ նրանք այլևս նշանակություն չունեն, այն օրն է, երբ դուք ինքներդ եք ձեզ հաջողվում ոչնչացնել նրանց պատճառներն ու պատճառները: Իսկ խնդիրների կործանումը լիովին կապված է քո կամքի ուժի հետ, այն բանի հետ, որ կարող ես կամքի ուժով իջեցնել քո կյանքի նյութական ինքնաթիռի վրա:

Եվ ամենից շատ ոգեհարցությունը նոր հրահանգում այն է, որ Մարդու կամքը այնպիսին չէ, ինչպիսին եղել է անցյալում: Անցյալում, հիևավուրց մրցավազքում, Մարդու կամքը նրա եսասիրական ցանկության անմիջական արդյունքն էր, մինչդեռ ապագայում Մարդու կամքը նրա տառապանքի եւ Հոգու կամքի միջեւ հակամարտության արդյունքն է, որը հաստատում է տառապանքի պայմանները:

Եվ երբ Մարդը բավականաչափ տառապանքներ է կրել գիտակցելու համար, իր ներսում, սահմանին կամ այս տառապանքի սահմանափակման անհրաժեշտությանը, նա իր ներսում իջեցնում է այս էներգիան, որը դառնում է իր սեփական կամքը եւ այդ պահին, Մարդը օգուտ է քաղում Հոգու կամքից եւ հենց այդ պահին է, որ նա կարող է ոչնչացնել բոլոր այն պայմանները, որոնք անցյալում ծառայել են իր ներսում խնդիրներ ստեղծելու համար:

Խորհուրդ եմ տալիս, որ ձեր կյանքի բոլոր խնդիրները ստեղծված են իրենց բոլոր կողմերում, իրենց բոլոր պայմաններում, Բարձր Ինտելեկտի կողմից ձեր ներսում: Ձեր Էվոլյուցիայի համար, վաղվա Մարդու համար այս խաղը պետք է կանգ առնի; իր ներսում գտնվող բանականությունը, կամքը, որի ուժը նա չգիտի, պետք է հավասարակշռի իրեն, որպեսզի ինչ-որ պահի, իր աճող կյանքում, գիտակցության մեջ, նա գալիս է նվազեցնելու հոգու ուժը իր մտքի վրա:

Եվ երբ Մարդն ունի բավարար կամավոր ուժ, իրական կամքի ուժ, նա կարողանում է իր մտքի վրա Հոգու ուժը գրոյի հասցնել, եւ հենց այդ ժամանակ է, որ Մարդը դառնում է Սուպերմեն:

Այս բացատրության շրջանակներում կարող եք դիտարկել խնդիրների երեւույթը, տանելով այն ավելի բարձր ըմբռնումի, այն իմաստով, որ մենք կարող եք ձերբազատվել այս փորձից, պատահական գործոնից, ինքներս մեզ հրահանգել այն փաստով, որ այս փորձառության մեջ այն, ինչ պակասում էր, այն բանականությունն էր, որը առաջ էր գալիս տառապանքի արդյունքում, որը խանգարում էր մեզ ապրել մեր իրական կամքով, քանի որ մեր կամքը եւս մեկ անգամ չէր եղել Հոգու եւ ես-ի միջեւ հակամարտության արդյունք:

Եվ այս հրահանգը, որը մարդն այսօր ստանում է, լիովին նոր է Երկիր մոլորակի վրա, քանի որ նախկինում երբեք Մարդ չի կարողացել, ոչ ցանկացել, ոչ էլ ցանկացել է որեւէ մանդատի շրջանակներում, որպես մոլորակի վրա նախաձեռնող, ամբողջովին ոչնչացնել Հոգու գործությունը Մարդու մտքի զգացմունքների վրա:

Այս փորձառութեան մեջ որոշուեցաւ, որ մարդկութեան ոգիի զգացումէն ազատուելու համար մարդը պիտի մնայ մնայուն կերպով անցնի Հոգիի լուծին, որպեսզի փոխադրէ, ֆուցիացիայի միջոցով, հոգիի զգացումը: Եվ երբ հոգու հույզը փոխվեց, Մարդն այլևս մահկանացու չէր, այլ անմահ: Եվ երբ մարդն անմահության տիրույթում է, նա այլևս եւթակա չէ Հոգու օրենքներին, քանի որ ինքը` Հոգին է մատերիայում:

Կարելուը հասկանալն է, որ խնդիրները, մի օր ձեր կյանքում, պետք է ամբողջովին դադարեցվեն, չեզոքացվեն, ոչնչացվեն, կակսվեն արմատներ գցելը:

Եվ ձեր առօրյա փորձառության մշտական արտահայտման մեջ, որտեղ խնդիրներ են ծագում, ձախ ու աջ, անգիտակից քաղաքակրթության, անգիտակից մարդկանց հետ կապված, Հոգու համար կա մի շատ ընդարձակ տարածք, որտեղ դուք, որպես անհատ, նույնպես տիրապետում եք մտքին, տիրապետում եք նաեւ կամքին, տիրապետում եք նաեւ սիրուն ու խելքին, դուք ինչ-որ պահի ստիպված եք լինում գիտակցել, որ վերելից եկող ուժը պետք է իջնի իրականության եւթաթելերը եւ մեկընդմիջտ կոտրվի բոլորը, վերջաբանով` կարմայի շղթաները:

Մարդ այլևս պիտի չարչարվի, Մարդն այլևս չի տառապի, բայց Մարդը, որ այլևս չի տառապի, կչարաչարվի նախապես այն հակամարտության մեջ, որը պետք է գոյություն ունենա իր եւ Հոգու միջեւ: Եվ հենց այս դրսեւորումն է, որ իր առօրյա իրականության մեջ նա կզգա իմ իմ իմ ունեցածը:

Իսկ նրանք, ովքեր զգացել են իմ իմացածը, հասկացել են այն, ինչ ես գիտեմ եւ հասկացել են, որ այն, ինչ հասկացել են, կատարյալ է: Քանի որ վաղվա Մարդն այլեւս հինգերորդ մրցավազքից չէ, եւ հինգերորդ մրցավազքին վերաբերված Հոգու օրենքներն այլեւս չեն կիրառվի նրա համար: Այսպիսով, վաղվա Մարդը պետք է հասկանա կյանքը բոլորովին այլ կերպ՝ Ծերունու:

Եվ երբ ասում եմ, որ վաղվա Մարդը պետք է բոլորովին այլ, բոլորովին նոր ձեւով հասկանա կյանքը Հին Մարդուց, ես նկատի ունեմ հենց սա: Որպեսզի աշակերտության մեջ, անցումային շրջանում, այսօրվա Մարդը պետք է սովորի հետ չհայել, կամ տարբեր ձեւակերպումներով վաղվա Մարդը պետք է սովորի հետ չհայել Ծերունուն:

Վաղվա մարդը պետք է սովորի ապրել վաղվա կյանքով, այսօր եւ այլեւս չի ապրի իր կյանքով, այսօր՝ հիմնվելով երեկվա տրամադրությունների վրա: Եվ այս վիճակը բացարձակ է եւ կբնակվի վաղվա Մարդու կողմից: Իսկ վաղվա մարդիկ, որոնք ապրելու են այս պայմաններում եւ ըմբռնելու են այս նոր պայմանների օրենքները, գորություն կունենան անմահացնելու իրենց նյութականը:

Եթե դուք ունեք տեսիլք նրանց ոչնչացնելու համար, դուք արդեն տեսիլք ունեք դրանք գերազանցելու համար: Եթե դուք արդեն ունեք դրանք ոչնչացնելու տեսիլք, դուք ունեք սեփական էությունը գերազանցելու տեսիլք: Բայց նախ պետք է ներսից, քանի որ այս տեսիլքը հոգեբանական տեսիլք չէ, այս տեսիլքը հոգր գիտակցում է ձեր ներսում, ինքնակենտրոնացած ձեր ներսում, որը բխում է այն փաստից, որ ձեր կյանքի ինչ-որ պահի դուք հասկացել եք ինչ կյանքի անհեթեթությունը:

Եվ երբ դուք հասկանաք ինչ ապրելակերպի անհեթեթությունը, դուք ինձ նման կլինեք, մենակ, մենակ, կապված միայն Հոգով նրանց հետ, ովքեր ունեն նույն Հոգին, եւ պատրաստ են ցանկացած իրադարձության, նշանակում է, որ պատրաստ են ստանալ ցանկացած տատանում, որն ինքնին պետք է արթնացնի այն էներգիան, որն անհրաժեշտ է անտեսանելի ուժերի հետ շփումն ու աշխատանքը կատարելու համար:

Այսպիսով, այսօրվա խնդիրները, ամեն օրվա խնդիրները շատ են, շատ ավելի մեծ, քան դուք կարող եք պատկերացնել, բայց դրանք մեծ են, եթե դուք չգիտեք նոր օրենքները:

Եթե դուք չգիտեք նոր օրենքները, որոնք այլեւս նշանակություն չունեն, դրանք կարելու չեն, դրանք պարզապես լուծ են, նույնը, քանզի դուք պետք է ապրեք ձեր ողջ կյանքի ընթացքում:

Բայց եթե դուք գիտեք նոր օրենքները եւ կիրառեք նոր օրենքները, դուք կկործանեք այն ճանապարհը, որով կյանքը կառուցվել է ձեր շուրջը եւ աստիճանաբար, դուք կսկսեք ապրել բոլորովին նոր կյանքով, եւ նոր չեմ ասում, որովհետեւ տարբերություն կա նոր կյանքի եւ բրենդային նոր կյանքի միջեւ: Նոր կյանք է, որը փոխվել է ինչ կյանքում: Նոր կյանքը մի կյանք է, որը ոչ մի կապ չունի ինչ կյանքի հետ:

Եվ երբ Մարդն ապրում է նոր կյանքով, նա չի կարողանում բաժանորդագրվել նոր կյանքին, քանի որ երկուսի միջեւ ձեւի տարբերության պատրանքը նույնքան մեծ է, որքան ինչ կյանքը, նոր կյանքը:

Բայց երբ Մարդն ապրում է բրենդային նոր կյանքով, նա բոլորովին այլ ժամանակում է, եւ ոչ մի իրավունք չունի, բացի իրենից:

Եվ երբ Մարդը հասկանում է, որ ոչ մի բանի իրավունք չունի, բացի իրենից, նա գիտակցում է բրենդի նոր կյանքի բացարձակ պայմանները, եւ բանականության եւ բանականության միջոցով չէ, որ նա կարող է ապրել այս կյանքով եւ հասկանալ այն, դա նրա ներսում տեղի ունեցող տատանման միջոցով է, որը կազմակերպում է նրա միտքը, հույզերը, կենսական եւ նյութականը:

Բրենդային նոր կյանքը միանգամայն նոր կյանք է, դա մի կյանք է, որը ձեզ չի պատկանում, դա մի կյանք է, որը գործընթաց է, դա արդյունք է, այսինքն՝ ձեր ներսում գտնվող էներգիայի դրսեւորում, որը որոշվում է ձեր ներսում գտնվող ուժով այն ստանալու համար: Բրենդային նոր կյանքում էգոն չի երեւում կամ ավելի ու ավելի քիչ է երեւում: Բրենդային նոր կյանքում անձնավորությունը չի զգացվում կամ ավելի ու ավելի քիչ է զգում: Բրենդային նոր կյանքում միայն հոգին գոյություն ունի վիբրատոր ներդաշնակության մեջ էգո, որը վիբրատոր ներդաշնակության մեջ է բնավորության հետ, այնպես որ առանցքը ձեւավորվում է, եւ այս առանցքի միջոցով անցնում է այն

ճառագայթային հոսանքի էներգիան, որին ձեռք հանձնարարված է, եւ հենց այս էներգիայից է, որ դուք ապրում. սա է էներգիան, որով սնվում ես; Ե այս էներգիան, որ օգտագործում ես մատերիայի մեջ իջնելու համար, Աստծո Հոգին:

Եվ երբ բրենդային նոր կյանքում Մարդը իջնում է մատերիայի մեջ՝ Աստծո Հոգին. ցանկացած ոգի, որը դեմ է դրան, եւ ցանկացած ոգի, որը դեմ է այս Հոգու Լույսին, չի կարող թափանցել այն տարածությունը, որտեղ այս Մարդը զարգանում եւ առաջադիմում է, քանի որ այս տարածությունն անխռով է, քանի որ այս տարածությունը Լույսն է:

Այսպիսով, ես ձեռք բացատրում եմ պարզ, առօրյա բաներ: Ես խոսում եմ խնդիրների մասին, եւ փորձում եմ այնպես անել, որ դուք հասկանաք խնդիրների կարեւորությունը, ձեռք տամ այնպիսի տեսակյունից, որը ոչ թե մարդ է, այլ հոգու օրենքի իրողության լիակատար գիտակցման արդյունք:

Երբ ես ասում եմ, կացինը դրեք, դա նշանակում է ոչնչացնել տառապանքի պատճառը, դա այս օրենքը արտահայտելու ձեւ է, բայց շատերը, սկսած սկզբից փորձի պակասի պատճառով, կացինը մտցրել են եւ կտրել իրենց մատը, բայց դա փորձի մի մասն է, եւ փորձով դուք սովորում եք կացինը ներս դնել եւ ոչ մեկի մատները չկտրել:

Գիտակցությունը ստեղծագործ է, ոչ կործանարար; գիտակցությունը ներդաշնակությունն է: Առօրյա խնդիրները, ձեր խնդիրները պատրանքներ են, որոնք ստեղծվում են ձեր ներսում գանձող մտքի կողմից, որպեսզի ձեռք ներխուժեն ձեր զգացմունքների հոսքի մեջ, եւ ինչպես տրոյսը, դուք էլ ձեր ժամանակը ծախսում եք շուրջդ ցատկելու համար:

Երբ ես ասում եմ, որ վաղվա Մարդը իրեն չի պատկանի, ես խոսում եմ հնագույն մարդուն անհայտ մեծագույն ճշմարտություններից մեկը: Վաղվա Մարդը իրեն չի պատկանի, եւ արդեն ձեր փորձով դուք ունեցել եք պահեր, երբ զգացել եք, որ ինքներդ ձեռք չեք պատկանում, եւ այս գիտակցությունը շատ մեծ է եւ գնալով ավելի ու ավելի է մեծանում:

Եվ երբ մենք այլեւս ինքներս մեզ չենք պատկանում, մենք ինքներս մեզ լավ ենք զգում, քանի դեռ մենք ինքներս մեզ ենք պատկանում, մեր մաշկին մեխվում են, բայց երբ այլեւս ինքներս մեզ չենք պատկանում, մեզ լավ ենք զգում: Բայց Էգոն չի ուզում, որ դա, քանի որ Էգոն պետք է պատկանի այն բանին, որ այն գոյություն ունի մտքում, զգում է զգացմունքների մեջ, որ ապրում է նյութի մեջ; Էգոն պետք է համոզված լինի, որ այն կենդանի է: Կինը պետք է վստահ լինի, որ իր ամուսինը սիրում է իրեն, տղամարդը պետք է վստահ լինի, որ իր կինը հավատարիմ է. մենք պետք է վստահ լինենք, բայց այս ապահովությունը էֆեմերալ է:

Բայց երբ երկու էակներ ապրում են կյանքում, իսկ մեկը իրեն չի պատկանում, իսկ մյուսը իրեն չի պատկանում, ոչ մեկը մյուսին չի պատկանում, իսկ երբ տղամարդն այլեւս իր կնոջն ու կնոջը չի պատկանում, նա այլեւս չունի սեփականության չարհարանքները: Երբ երեխաներն այլեւս մեզ չեն պատկանում, մենք այլեւս չենք տառապում ունեցվածքի ցավերից:

Ասածս ոչ թե հոգեբանական, այլ տատանողականության մեջ է: Այն, ինչ դժվար է բառերով փոխանցել, տատանումների իրականությունն է: Այն, ինչ հեշտությամբ կարելի է փոխանցել բառերով, ձեւն է:

«Ես չեմ կարող ասել, թե ինչ եմ ուզում ասել: Դա է պատճառը, որ երբեք այն, ինչ ես ասում եմ, որ ուզում եմ ասել, դա այն է, ինչ չեմ կարող ասել, բայց ես ուժ ունեմ ասելու, որովհետեւ ես ունեմ տատանողականության ուժ: Ուստի սպասեք, որ տատանումը հասկանա այն բառը, որը պարունակում է այն, նախքան կցատկոտի ձեր կտուցը եւ կդառնա բերքահավաք:

Ամեն ինչ կարելի է ասել, նույնիսկ այն, ինչ չի կարելի հասկանալ, դա պարզապես որոշակի ձեւով ասելու հարց է: Եվ ցանկանում եմ, որ բոլորդ, մի օր այլեւս չընկնեք ինքներդ ձեռք, այլեւս չզգանք, այլեւս չտեսնեք ինքներդ ձեռք, այլեւս չգիտեք, թե ինչ է ձեր «Ես»-ը, այլեւս չգիտեք, թե ինչ է ձեր «Ես»-ը, ցանկանում եմ ձեռք այդ ամենը: Բայց մինչեւ այդ օրը գա, իմացեք, որ դուք աստիճանաբար շարժվում եք դեպի այն: Եվ այն ամենը, ինչ պատմում եմ ձեռք տարիների ընթացքում, կօգնի ձեռք ավելի ու ավելի լավ հասկանալ այս իրականության նրբությունները:

Մենք ունենք տպավորություն, երկրի մարդիկ, որ մեր կյանքում ցանկացած պահի մենք կարող ենք մեզ ինչ-որ տեղ տեղ դնել, որ այս տպավորությունն այնքան ուժեղ է, որ

ստեղծում է, մեր ներսում, էներգիա, զգացմունք, եւ այս զգացմունքը ինքնաբերաբար մեզ բանտարկում է: Մարդն ամեն օր բանտարկում է իրեն, աշխարհի լավագույն պատճառներով, բարեբախտաբար, հակառակ Սուրբատեսի ասածի, Մարդը չի կարող ինքն իրեն ճանաչել: Մարգվելլոս, Մարդու փիլիսոփայություն; սքանչելիք, փիլիսոփայութիւններ, որովհետեւ յաջողած են մարդուն տալ այն յոյսը, թէ ինչ պիտի դառնայ, առանց անոր տալու գործիքները, որ հասնիլ այնտեղ:

Փիլիսոփայությունը լավ է, քանի որ մեկ առամ է հանում, որ մյուսին տաս, բայց գիտակցությունը նույնիսկ ավելի լավն է, քանի որ այն հանում է եւ՛ առամները, եւ՛ դուք չեք մնացել:

Այսպիսով, ժամանակահատվածի վերջում ես կցանկանայի բացատրել, թե ինչպես է Մարդն առանց գիտակցելու վնասում իրեն:

Այնպես որ, ինչ դուք անվանում եք խնդիրներ, դրանք կարելու են; դրանք կարելու են մինչեւ այն օրը, երբ այլեւս կարելու չեն: Իսկ այն օրը, երբ նրանք այլեւս նշանակություն չունեն, այն օրն է, երբ դուք ինքներդ եք ձեզ հաջողվում ոչնչացնել նրանց պատճառներն ու պատճառները: Իսկ խնդիրների կործանումը լիովին կապված է քո կամքի ուժի հետ, այն բանի հետ, որ կարող ես կամքի ուժով իջեցնել քո կյանքի նյութական ինքնաթիռի վրա:

Եվ ամենից շատ ոգեհարցությունը նոր հրահանգում այն է, որ Մարդու կամքը այնպիսին չէ, ինչպիսին եղել է անցյալում: Անցյալում, հիսափուրց մրցավազքում, Մարդու կամքը նրա եսասիրական ցանկության անմիջական արդյունքն էր, մինչդեռ ապագայում Մարդու կամքը նրա տառապանքի եւ Հոգու կամքի միջեւ հակամարտության արդյունքն է, որը հաստատում է տառապանքի պայմանները:

Եվ երբ Մարդը բավականաչափ տառապանքներ է կրել գիտակցելու համար, իր ներսում, սահմանին կամ այս տառապանքի սահմանափակման անհրաժեշտությանը, նա իր ներսում իջեցնում է այս էներգիան, որը դառնում է իր սեփական կամքը եւ այդ պահին, Մարդը օգուտ է քաղում Հոգու կամքից եւ հենց այդ պահին է, որ նա կարող է ոչնչացնել բոլոր այն պայմանները, որոնք անցյալում ծառայել են իր ներսում խնդիրներ ստեղծելու համար:

Խորհուրդ եմ տալիս, որ ձեր կյանքի բոլոր խնդիրները ստեղծված են իրենց բոլոր կողմերում, իրենց բոլոր պայմաններում, Բարձր Ինտելեկտի կողմից ձեր ներսում: Ձեր Էվոլյուցիայի համար, վաղվա Մարդու համար այս խաղը պետք է կանգ առնի; իր ներսում գտնվող բանականությունը, կամքը, որի ուժը նա չգիտի, պետք է հավասարակշռի իրեն, որպեսզի ինչ-որ պահի, իր աճող կյանքում, գիտակցության մեջ, նա գալիս է նվազեցնելու հոգու ուժը իր մտքի վրա:

Եվ երբ Մարդն ունի բավարար կամավոր ուժ, իրական կամքի ուժ, նա կարողանում է իր մտքի վրա Հոգու ուժը գրոյի հասցնել, եւ հենց այդ ժամանակ է, որ Մարդը դառնում է Սուպերմեն:

Այս բացատրության շրջանակներում կարող եք դիտարկել խնդիրների երեւույթը, տանելով այն ավելի բարձր ըմբռնումի, այն իմաստով, որ մենք կարող եք ձերբազատվել այս փորձից, պատահական գործոնից, ինքներս մեզ հրահանգել այն փաստով, որ այս փորձառության մեջ այն, ինչ պակասում էր, այն բանականությունն էր, որը առաջ էր գալիս տառապանքի արդյունքում, որը խանգարում էր մեզ ապրել մեր իրական կամքով, քանի որ մեր կամքը եւս մեկ անգամ չէր եղել Հոգու եւ ես-ի միջեւ հակամարտության արդյունք:

Եվ այս հրահանգը, որը մարդն այսօր ստանում է, լիովին նոր է երկիր մոլորակի վրա, քանի որ նախկինում երբեք Մարդ չի կարողացել, ոչ ցանկացել, ոչ էլ ցանկացել է որեւէ մանդատի շրջանակներում, որպես մոլորակի վրա նախաձեռնող, ամբողջովին ոչնչացնել Հոգու գորությունը Մարդու մտքի զգացմունքների վրա:

Այս փորձառութեան մեջ որոշուեցաւ, որ մարդկութեան ոգիի զգացումէն ազատուելու համար մարդը պիտի մնայ մնայուն կերպով անցնի Հոգիի լուծին, որպեսզի փոխադրէ, ֆուցիսցիայի միջոցով, հոգիի զգացումը: Եվ երբ հոգու հույզը փոխվեց, Մարդն այլեւս մահկանացու չէր, այլ անմահ: Եվ երբ մարդն անմահության տիրույթում է, նա այլեւս ենթակա չէ Հոգու օրենքներին, քանի որ ինքը՝ Հոգին է մատերիայում:

Կարելուորը հասկանալն է, որ խնդիրները, մի օր ձեր կյանքում, պետք է ամբողջովին

դադարեցվեն, չեզոքացվեն, ոչնչացվեն, կանխվեն արմատներ զգելը:

Եվ ձեր առօրյա փորձառության մշտական արտահայտման մեջ, որտեղ խնդիրներ են ծագում, ձախ ու աջ, անգիտակից քաղաքակրթության, անգիտակից մարդկանց հետ կապված, Հոգու համար կա մի շատ ընդարձակ տարածք, որտեղ դուք, որպես անհատ, նույնպես տիրապետում եք մտքին, տիրապետում եք նաեւ կամքին, տիրապետում եք նաեւ սիրուն ու խելքին, դուք ինչ-որ պահի ստիպված եք լինում գիտակցել, որ վերեւից եկող ուժը պետք է իջնի իրականության ենթաթեւերը եւ մեկընդմիջտ կոտրվի բոլորը, վերջաբանով՝ կարմայի շղթաները:

Մարդ այլեւս պիտի չարչարվի, Մարդն այլեւս չի տառապի, բայց Մարդը, որ այլեւս չի տառապի, կչարաչարվի նախապես այն հակամարտության մեջ, որը պետք է գոյություն ունենա իր եւ Հոգու միջեւ: Եվ հենց այս դրսեւորումն է, որ իր առօրյա իրականության մեջ նա կզգա իմ իմ իմ ունեցածը:

Իսկ նրանք, ովքեր զգացել են իմ իմացածը, հասկացել են այն, ինչ ես գիտեմ եւ հասկացել են, որ այն, ինչ հասկացել են, կատարյալ է: Քանի որ վաղվա Մարդն այլեւս հինգերորդ մրցակազմից չէ, եւ հինգերորդ մրցակազմին վերաբերված Հոգու օրենքներն այլեւս չեն կիրառվի նրա համար: Այսպիսով, վաղվա Մարդը պետք է հասկանա կյանքը բոլորովին այլ կերպ՝ Ծերունու:

Եվ երբ ասում եմ, որ վաղվա Մարդը պետք է բոլորովին այլ, բոլորովին նոր ձեւով հասկանա կյանքը Հին Մարդուց, ես նկատի ունեմ հենց սա: Որպեսզի աշակերտության մեջ, անցումային շրջանում, այսօրվա Մարդը պետք է սովորի հետ չնայել, կամ տարբեր ձեւակերպումներով վաղվա Մարդը պետք է սովորի հետ չնայել Ծերունուն:

Վաղվա մարդը պետք է սովորի ապրել վաղվա կյանքով, այսօր եւ այլեւս չի ապրի իր կյանքով, այսօր՝ հիմնվելով երեկվա տրամադրությունների վրա: Եվ այս վիճակը բացարձակ է եւ կբնակվի վաղվա Մարդու կողմից: Իսկ վաղվա մարդիկ, որոնք ապրելու են այս պայմաններում եւ ըմբռնելու են այս նոր պայմանների օրենքները, գորություն կունենան անմահացնելու իրենց նյութականը:

Եթե դուք ունեք տեսիլք նրանց ոչնչացնելու համար, դուք արդեն տեսիլք ունեք դրանք գերազանցելու համար: Եթե դուք արդեն ունեք դրանք ոչնչացնելու տեսիլք, դուք ունեք սեփական էությունը գերազանցելու տեսիլք: Բայց նախ պետք է ներսից, քանի որ այս տեսիլքը հոգեբանական տեսիլք չէ, այս տեսիլքը հզոր գիտակցում է ձեր ներսում, ինքնակենտրոնացած ձեր ներսում, որը բխում է այն փաստից, որ ձեր կյանքի ինչ-որ պահի դուք հասկացել եք հին կյանքի անհեթեթությունը:

Եվ երբ դուք հասկանաք հին ապրելակերպի անհեթեթությունը, դուք ինձ նման կլինեք, մենակ, մենակ, կապված միայն Հոգով նրանց հետ, ովքեր ունեն նույն Հոգին, եւ պատրաստ են ցանկացած իրադարձության, նշանակում է, որ պատրաստ են ստանալ ցանկացած տատանում, որն ինքնին պետք է արթնացնի այն էներգիան, որն անհրաժեշտ է անտեսանելի ուժերի հետ շփումն ու աշխատանքը կատարելու համար:

Այսպիսով, այսօրվա խնդիրները, ամեն օրվա խնդիրները շատ են, շատ ավելի մեծ, քան դուք կարող եք պատկերացնել, բայց դրանք մեծ են, եթե դուք չգիտեք նոր օրենքները:

Եթե դուք չգիտեք նոր օրենքները, որոնք այլեւս նշանակություն ունեն, դրանք կարելու չեն, դրանք պարզապես լուծ են, նույն, քանզի դուք պետք է ապրեք ձեր ողջ կյանքի ընթացքում:

Բայց եթե դուք գիտեք նոր օրենքները եւ կիրառեք նոր օրենքները, դուք կկործանեք այն ճանապարհը, որով կյանքը կառուցվել է ձեր շուրջը եւ աստիճանաբար, դուք կսկսեք ապրել բոլորովին նոր կյանքով, եւ նոր չեմ ասում, որովհետեւ տարբերություն կա նոր կյանքի եւ բրենդային նոր կյանքի միջեւ: Նոր կյանք է, որը փոխվել է հին կյանքում: Նոր կյանքը մի կյանք է, որը ոչ մի կապ չունի հին կյանքի հետ:

Եվ երբ Մարդն ապրում է նոր կյանքով, նա չի կարողանում բաժանորդագրվել նոր կյանքին, քանի որ երկուսի միջեւ ձեւի տարբերության պատրանքը նույնքան մեծ է, որքան հին կյանքը, նոր կյանքը:

Բայց երբ Մարդն ապրում է բրենդային նոր կյանքով, նա բոլորովին այլ ժամանակում է, եւ ոչ մի իրավունք չունի, բացի իրենից:

Եվ երբ Մարդը հասկանում է, որ ոչ մի բանի իրավունք չունի, բացի իրենից, և գիտակցում է բրենդի նոր կյանքի բացարձակ պայմանները, եւ բանականության եւ բանականության միջոցով չէ, որ ևս կարող է ապրել այս կյանքով եւ հասկանալ այն, դա նրա ներսում տեղի ունեցող տատանման միջոցով է, որը կազմակերպում է նրա միտքը, հույզերը, կենսական եւ նյութականը:

Բրենդային նոր կյանքը միանգամայն նոր կյանք է, դա մի կյանք է, որը ձեզ չի պատկանում, դա մի կյանք է, որը գործընթաց է, դա արդյունք է, այսինքն՝ ձեր ներսում գտնվող Էներգիայի դրսեւորում, որը որոշվում է ձեր ներսում գտնվող ուժով այն ստանալու համար: Բրենդային նոր կյանքում Էգոն չի երեւում կամ ավելի ու ավելի քիչ է երեւում; բրենդային նոր կյանքում անձնավորությունը չի զգացվում կամ ավելի ու ավելի քիչ է զգում; բրենդային նոր կյանքում միայն հոգին գոյություն ունի վիբրատոր ներդաշնակության մեջ Էգո, որը վիբրատոր ներդաշնակության մեջ է բնավորության հետ, այնպես որ առանցքը ձեւավորվում է, եւ այս առանցքի միջոցով անցնում է այն ճառագայթային հոսանքի Էներգիան, որին ձեզ հանձնարարված է, եւ հենց այս Էներգիայից է, որ դուք ապրում. սա է Էներգիան, որով սնվում ես; Է այս Էներգիան, որ օգտագործում ես մատերիայի մեջ իջնելու համար, Աստծո չոգին:

Եվ երբ բրենդային նոր կյանքում Մարդը իջնում է մատերիայի մեջ՝ Աստծո չոգին. ցանկացած ոգի, որը դեմ է դրան, եւ ցանկացած ոգի, որը դեմ է այս չոգու Լույսին, չի կարող թափանցել այն տարածությունը, որտեղ այս Մարդը զարգանում եւ առաջադիմում է, քանի որ այս տարածությունն ակառօք է, քանի որ այս տարածությունը Լույսն է:

Այսպիսով, ես ձեզ բացատրում եմ պարզ, առօրյա բաներ: Ես խոսում եմ խնդիրների մասին, եւ փորձում եմ այնպես անել, որ դուք հասկանաք խնդիրների կարեւորությունը, ձեզ տամ այնպիսի տեսակյունից, որը ոչ թե մարդ է, այլ հոգու օրենքի իրողության լիակատար գիտակցման արդյունք:

Երբ ես ասում եմ, կացինը դրեք, դա նշանակում է ոչնչացնել տառապանքի պատճառը, դա այս օրենքը արտահայտելու ձեւ է, բայց շատերը, սկսած սկզբից փորձի պակասի պատճառով, կացինը մտցրել են եւ կտրել իրենց մատը, բայց դա փորձի մի մասն է, եւ փորձով դուք սովորում եք կացինը ներս դնել եւ ոչ մեկի մատները չկտրել:

Գիտակցությունը ստեղծագործ է, ոչ կործանարար; գիտակցությունը ներդաշնակությունն է: Առօրյա խնդիրները, ձեր խնդիրները պատրանքներ են, որոնք ստեղծվում են ձեր ներսում գտնվող մտքի կողմից, որպեսզի ձեզ ներխուժեն ձեր զգացմունքների հոսքի մեջ, եւ ինչպես տրոյտը, դուք Էլ ձեր ժամանակը ծախսում եք շուրջը ցատկելու համար:

Երբ ես ասում եմ, որ վաղվա Մարդը իրեն չի պատկանի, ես խոսում եմ հնագույն մարդուն անհայտ մեծագույն ճշմարտություններից մեկը: Վաղվա Մարդը իրեն չի պատկանի, եւ արդեն ձեր փորձով դուք ունեցել եք պահեր, երբ զգացել եք, որ ինքներդ ձեզ չեք պատկանում, եւ այս գիտակցությունը շատ մեծ է եւ գնալով ավելի ու ավելի է մեծանում:

Եվ երբ մենք այլեւս ինքներս մեզ չենք պատկանում, մենք ինքներս մեզ լավ ենք զգում, քանի դեռ մենք ինքներս մեզ ենք պատկանում, մեր մաշկին մեխվում են, բայց երբ այլեւս ինքներս մեզ չենք պատկանում, մեզ լավ ենք զգում: Բայց Էգոն չի ուզում, որ դա, քանի որ Էգոն պետք է պատկանի այն բանին, որ այն գոյություն ունի մտքում, զգում է զգացմունքների մեջ, որ ապրում է նյութի մեջ; Էգոն պետք է համոզված լինի, որ այն կենդանի է: Կինը պետք է վստահ լինի, որ իր ամուսինը սիրում է իրեն, տղամարդը պետք է վստահ լինի, որ իր կինը հավատարիմ է. մենք պետք է վստահ լինենք, բայց այս ապահովությունը Էֆեմերալ է:

Բայց երբ երկու Էակներ ապրում են կյանքում, իսկ մեկը իրեն չի պատկանում, իսկ մյուսը իրեն չի պատկանում, ոչ մեկը մյուսին չի պատկանում, իսկ երբ տղամարդն այլեւս իր կնոջն ու կնոջը չի պատկանում, ևս այլեւս չունի սեփականության չարչարանքները: Երբ երեխաներն այլեւս մեզ չեն պատկանում, մենք այլեւս չենք տառապում ունեցվածքի ցավերից:

Ասածս ոչ թե հոգեբանական, այլ տատանողականության մեջ է: Այն, ինչ դժվար է բառերով փոխանցել, տատանումների իրականությունն է: Այն, ինչ հեշտությամբ կարելի է փոխանցել բառերով, ձեւն է:

«Ես չեմ կարող ասել, թե ինչ եմ ուզում ասել: Դա է պատճառը, որ երբեք այն, ինչ ես

ասում եմ, որ ուզում եմ ասել, դա այն է, ինչ չեմ կարող ասել, բայց ես ուժ ունեմ ասելու, որովհետեւ ես ունեմ տատանողականության ուժ: Ուստի սպասեք, որ տատանումը հասկանա այն բառը, որը պարունակում է այն, նախքան կցատկոտի ձեր կտուցը եւ կդառնա բերքահավաք:

Ամեն ինչ կարելի է ասել, նույնիսկ այն, ինչ չի կարելի հասկանալ, դա պարզապես որոշակի ձեւով ասելու հարց է: Եվ ցանկանում եմ, որ բոլորդ, մի օր այլեւս չընկնեք ինքներդ ձեզ, այլեւս չզգանք, այլեւս չտեսնեք ինքներդ ձեզ, այլեւս չգիտեք, թե ինչ է ձեր «ես»-ը, այլեւս չգիտեք, թե ինչ է ձեր «ես»-ը, ցանկանում եմ ձեզ այդ ամենը: Բայց մինչեւ այդ օրը գա, իմացեք, որ դուք աստիճանաբար շարժվում եք դեպի այն: Եվ այն ամենը, ինչ պատմում եմ ձեզ տարիների ընթացքում, կօգնի ձեզ ավելի ու ավելի լավ հասկանալ այս իրականության կրթությունները:

Մենք ունենք տպավորություն, երկրի մարդիկ, որ մեր կյանքում ցանկացած պահի մենք կարող ենք մեզ ինչ-որ տեղ տեղ դնել, որ այս տպավորությունն այնքան ուժեղ է, որ ստեղծում է, մեր ներսում, էներգիա, զգացմունք, եւ այս զգացմունքը ինքնաբերաբար մեզ բանտարկում է: Մարդն ամեն օր բանտարկում է իրեն, աշխարհի լավագույն պատճառներով, բարեբախտաբար, հակառակ Սոկրատեսի ասածի, Մարդը չի կարող ինքն իրեն ճանաչել: Մարգվելլոս, Մարդու փիլիսոփայություն; սքանչելիք, փիլիսոփայութիւններ, որովհետեւ յաջողած են մարդուն տալ այն յոյսը, թե ինչ պիտի դառնայ, առանց անոր տալու գործիքները, որ հասնիլ այնտեղ:

Փիլիսոփայությունը լավ է, քանի որ մեկ ատամ է հանում, որ մյուսին տաս, բայց գիտակցությունը նույնիսկ ավելի լավն է, քանի որ այն հանում է եւ՝ ատամները, եւ՝ դուք չեք մնացել:

Այսպիսով, ժամանակահատվածի վերջում ես կցանկանայի բացատրել, թե ինչպես է Մարդն առանց գիտակցելու վնասում իրեն: